

ကံကော်ရပ်ဝန်းမှ ကျွန်မ၏ဆရာများ

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရာပြည့်နှင့်အတူ ကျွန်မ၏စိတ်အာရုံတွင် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝမှစ၍ ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သည့် ဆရာ ဆရာမများ၏ရုပ်ပုံလွှာများ အစီအစဉ်ပေါ်လာပါသည်။ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝမှစ၍ ယခုအချိန်အထိ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာတို့မှာ များပြားလှပါသည်။ ကံကော်ရပ်ဝန်းမှ ဆရာများ၏ ကျေးဇူးတရားများ ကလည်း ကြီးမားလှပြီး ရင်ထဲတွင် အမြဲတမ်းအောင်းကာ မှတ်မှတ်ထင်ထင်ရှိပါသည်။

ကျွန်မကို ပညာအမွေပေးခဲ့သည့် ဆရာကြီး ဆရာမကြီးများ၏အကြောင်းကို ရေးသားမည်ဆိုလျှင် စာအုပ်တစ်အုပ်ပင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်တစ်ရာပြည့်နှင့်အတူ ၂၀၀၁-၂၀၀၂ ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ပါရဂူအကြိုသင်တန်း (တစ်နှစ်သင်တန်း) တွင် ပညာသင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သည့် ဆရာကြီး ဆရာမကြီးတို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့မိသဖြင့် ဖော်ထုတ်ရေးသားလိုပါသည်။ အသက် ၄၀ ကျော်အရွယ် ကထိကဘဝတွင် ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတက်ရသည်ကိုလည်း မှတ်မှတ်ရရ ရှိပါသည်။

အနန္တဂိုဏ်းဝင်ကျေးဇူးရှင် ဆရာ ဆရာမများကို နေ့စဉ်ဘုရားရှိခိုးသည့်အခါတိုင်း လက်ဆယ်ဖြာအုပ်မိုး၍ ကန်တော့ပါသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနတွင် မြန်မာစာပါရဂူဘွဲ့အစီအစဉ်သည် ပါမောက္ခဆရာမကြီး ဒေါ်ပို၏ လက်ထက်တွင် စတင်အခြေချခဲ့ပါသည်။ ပါမောက္ခဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မေနှစ် လက်ထက် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် အကောင်အထည်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုဝင်ခွင့်စာမေးပွဲကျင်းပပြီး ဝင်ခွင့်အောင်မြင်သူကို ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်း တစ်နှစ်တက်စေပါသည်။ တစ်နှစ်သင်တန်းတက်ပြီး စာမေးပွဲဖြေဆိုအောင်မြင်ပါက သုတေသနပြုပြီး ကျမ်းတင်ခွင့်ရပါသည်။ ထို့ပြင် မဟာသုတေသနဘွဲ့ရသည့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများသည် ဝင်ခွင့်ဖြေဆိုစရာမလိုဘဲ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်းကို တက်ရောက်ခွင့်ရှိပါသည်။ ပြီးနောက် သုတေသနကျမ်း တင်သွင်းရပြီး ပါရဂူဘွဲ့ ရယူကြပါသည်။ ပါရဂူဆရာ ဆရာမများသည်လည်း သုတေသနပြု၍ ကျမ်းပြုပြီးပါက ပါရဂူဘွဲ့ ရယူကြပါသည်။ ကျွန်မ တက်ရောက်သည့် ၂၀၀၁-၂၀၀၂ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်သည် မြန်မာစာဌာန ပါရဂူအကြိုသင်တန်း၏ (၆)ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ပြီး မဟာသုတေသနဘွဲ့ရများအပါအဝင် (ဘာသာ၊ စာပေ) ပါရဂူအကြိုသင်တန်းကို ၄၇ ဦး တက်ခွင့်ရပါသည်။ (၅)ကြိမ်မြောက်အထိ ပါရဂူအကြိုသင်တန်း အောင်မြင်ပြီးသူမှာ ၁၈ ဦးရှိပြီး ထိုဆရာ ဆရာမ ၁၈ ဦးသည် ၎င်းအချိန်က သုတေသနကျမ်းပြုနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၁-၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်မပါရဂူအကြိုသင်တန်း (ဘာသာ)ကို တက်ရောက်ခွင့်ရပြီး ထိုအချိန်၌ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန၏ ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးမှာ ဆရာကြီး ဒေါက်တာခင်အေးဖြစ်ပါသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်း(ဘာသာ)မှာ သင်ကြားပေးသည့် ဆရာကြီး ဆရာမကြီးများကတော့ ဆရာကြီး ဦးရွှေသွင်၊ ဆရာကြီး ဦးမြိုင်သန့်၊ ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ဌေး၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာထွန်းတင်၊ ဆရာကြီး ဦးအောင်သောင်း၊ ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်(တက္ကသိုလ်မင်းမော်)၊ ဆရာကြီး ဦးတိမ်ကြည်၊ ဆရာကြီးဒေါက်တာခင်အေး (မောင်ခင်မင်-

ဆရာကြီး ဒေါက်တာခင်အေးနှင့် စာရေးသူအေး တွေ့ရစဉ်။

မေဖြူ)၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်မာလေး၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်စန်း၊ ဆရာ ဒေါက်တာအောင်မြင်ဦးတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးရွှေသွင်

ဆရာကြီး ဦးရွှေသွင်သည် ပါမောက္ခမှ သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူကာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနတွင် အချိန်ပိုင်းပါမောက္ခ၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်အဖွဲ့၏ အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ရန်ကုန်မဟာဝိဇ္ဇာ(အထွေထွေဘာသာဗေဒနှင့် သဒ္ဓဗေဒ)ကို လန်ဒန်တက္ကသိုလ်မှ ရရှိခဲ့သည်။ သဒ္ဓဗေဒသင်ကြားမှုအတွက် အထောက်အကူပြုသည့် “သဒ္ဓဗေဒဖတ်စာ”ကို ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် စကားပြောဆိုရာတွင် အေးဆေးစွာပြောဆိုတတ်ပြီး စိတ်ဆိုးသည်ကိုလည်း မတွေ့ရပါ။

ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတွင် သဒ္ဓဗေဒဘာသာရပ်ကို သင်ကြားပေးပါသည်။ ဆရာသည် စာသင်ရာတွင် တိုးညှင်းစွာဖြင့် ပြောပြီးသင်လေ့ရှိသည်။ ကျွန်မတို့မှာ အာရုံစိုက်ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်ခဲ့ကြရပါသည်။ ဆရာ၏ ခံယူချက်မှာ “ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်ပြောတာ အန္တရာယ်အကင်းဆုံး” ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးသူအကြောင်းကို ပြောလေ့မရှိပါ။ မှားသည်ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးလေ့မရှိပါ။ “မမှန်” ဟူသောအသုံးကို သုံးလေ့ရှိပါသည်။ အချိန်အတိအကျ အတန်းဝင်ပြီး သဒ္ဓဗေဒဘာသာရပ်ကို သင်ကြားသည့်အခါ နိုင်ငံရပ်ခြားအတွေ့အကြုံများကို ပြောပြသင်ကြားလေ့ရှိပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ၂၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သော်လည်း မမေ့နိုင်ပါ။ သဒ္ဓဗေဒဟူသော စကားလုံးကို ကြားရလျှင် ဆရာကြီးနှင့်တွဲ၍ သတိရလျက် ရှိပါသည်။ ဆရာကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သော်လည်း ဆရာကြီး၏ ကျေးဇူးတရားကို ထာဝရသတိရနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမြိုင်သန့်

ဆရာကြီး ဦးမြိုင်သန့်ကိုတော့ အမည်ကို ရင်းနှီးစွာ သိနေပြီး ပါရဂူဘွဲ့အကြိုတန်းရောက်မှ သင်ကြားမှုကို

ခံယူရပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ရခိုင်တိုင်းရင်းသားဖြစ်ပြီး ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတွင် ရခိုင်သမိုင်း၊ ရခိုင်ဘာသာစကား၊ ပျူစာတို့ကို သင်ကြားပေးပါသည်။ ဆရာကြီးသည် အငြိမ်းစားယူပြီးသောအခါ ပိုင်ဆိုင်သည့်စာအုပ်များကို စာကြည့်တိုက်သို့ အကုန်လှူခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာသင်ရင်းဖြင့် ပြန်မှတ်မိလာပြီဟု ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ဆရာကြီး၏ စာသင်ချိန်သည် နံနက် ၁၁ နာရီမှ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ နာရီဝက်ခန့် ကျော်သွားသည်လည်း ရှိပါသည်။ မွန်းလွဲ ၁ နာရီတွင် သင်ရမည့်ဆရာကလည်း အတန်းဝင်ရန် စောင့်နေပါသည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ကျွန်မတို့မှာ နေ့လယ်စာကို အမြန်စားကြရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အတန်းထဲမှ ဆရာတစ်ဦးက တိုင်ကပ်နာရီကို ၁၅ မိနစ်ခန့် ရှေ့တိုးထားပါသည်။ စာသင်နေစဉ် နာရီကို လှမ်းကြည့်ပြီး ခင်ဗျားတို့ နာရီမမှန်ဘူး မှန်အောင် ပြန်လုပ်လိုက်ဦးဟုပြော၍ ကျွန်မတို့မှာ ကျိတ်ရယ်ရပါသည်။ ဆရာကြီးတွင် သမီးနှစ်ယောက်ရှိရာ နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဆရာဝန်များဖြစ်ပြီး တစ်ဦးမှာ ကလေးအထူးကုဆရာဝန်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ “ခင်ဗျားတို့ ကလေးတွေ နေမကောင်းရင် သူ့ဆီသွား၊ ကျွန်တော့်နာမည်ပြောလိုက် အလကားကုပေးမယ်” ဟုပြောရာ အားလုံးကလက်ခုပ်တီးပြီး “ဟေး...” ဟု အော်ကြပါသည်။

ပျူစာသင်သည့်အခါ ပျူအက္ခရာလေးများမှာ အလွန်လှကြောင်း အမြဲပြောလေ့ရှိပါသည်။ ရခိုင်ကျောက်စာများ သင်ကြားရာတွင် “အေဒီ ၆ ရာစုနှင့် ယင်းမတိုင်မီ ရခိုင်ပြည်သုံးအက္ခရာ”စာအုပ် (ဦးစံသာအောင် - ကွယ်လွန်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန)၏ စာအုပ်ကို ညွှန်ပြီးသင်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးစံသာအောင်သည် ရူပဗေဒဆရာကြီးဖြစ်သော်လည်း ရခိုင်စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ထုတ်သည့်အတွက် ဂါရဝဖြင့် ချီးကျူးမိပါသည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့တွင် နိုင်ငံတော်က ချီးမြှင့်သည့်မြတ်ဆရာဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုကို ဆရာကြီးဦးမြိုင်သန့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါမောက္ခ၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်အဖွဲ့၏ အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် ကွယ်လွန်သည့်အချိန်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးပေးခဲ့သည့် ဘာသာစကားအမွေများကို အောက်မေ့တသနေ့လျက်ပါ။

ဆရာကြီးဦးတင်မောင်ဌေး

ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်း(ဘာသာ)တွင် “မြန်မာဘာသာစကားနှင့်အစဉ်အလာ”ကို ပို့ချပေးသည့် ဆရာကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ဌေး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်း(စာပေ + ဘာသာ) နှစ်တန်းလုံး ပို့ချပါသည်။ ကိုယ်နေဟန်ပန်အပြည့်ရှိပြီး တိုက်ပုံအမြဲဝက်ကာ လွယ်အိတ်လွယ်လေ့ရှိပါသည်။ စာသင်လျှင် ဟန်ပန်အပြည့်ဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ဟာသနောပြီး ပို့ချလေ့ရှိပါသည်။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်များ၏အမည်များကို မှတ်မိပါသည်။ တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယ

စုစုခိုင်(မြန်မာစာ)

တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်တွင် အသက် ၉၀ ကျော်ပြီဟု သိရပါသည်။ အာစရိယပူဇော်ပွဲကို နှစ်စဉ် တက်ရောက်လေ့ရှိပြီး မြန်မာစာဌာန၏ သက်တော်ရှည်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ပို၍သက်ရှည်ကျန်းမာပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့သလိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်သောင်း

မြန်မာစာပေတွင် အရေးနှင့် အနက်သည်လည်း အရေးကြီးသည့်ကဏ္ဍမှ ပါဝင်ပါသည်။ မြန်မာစာရေးထုံးဆိုင်ရာ သဘောတရားများကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သင်ကြားပေးသည့်ဆရာကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးအောင်သောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ရေးထုံးကိစ္စများကို တစ်သမတ်တည်း စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံပြုခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်းတွင် ရေးထုံးဆိုင်ရာ မြန်မာအမွေအနှစ်များကို ပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ မြန်မာဘာသာစကားရှိ “အနက်စွဲအရေး၊ အသံစွဲအရေး”တို့ကိုလည်း သာဓကများနှင့်တကွ ပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ “ရတု၊ ရကန်”များကို သံနေသံထားဖြင့်ဆိုပြပါသည်။ ယခုအခါ စာဖတ်သူတို့ ရုပ်သံလိုင်း၊ ဇာတ်လမ်းပုံပြင် နားထောင်ချင်ကဏ္ဍတွင် ဇာတ်၊ နိပါတ်လာ ပုံပြင်များအကြောင်း ဟောပြောသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီး ရေးသားခဲ့သည့် “မြန်မာပင့်ရစ်ခွဲထားဟန်” စာအုပ်သည် ရေးထုံးဆိုင်ရာ မြန်မာမှုအမွေအနှစ်ကို စူးစမ်းဖော်ထုတ်သည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ကျန်းမာစွာဖြင့် မိသားစုနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ကျန်းမာစွာဖြင့် ဘာသာ၊ သာသနာ နိုင်ငံ၏ စာပေအကျိုးများကို ထမ်းဆောင်နိုင်ပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလျက်ပါဆရာ။

မြန်မာစာပေတွင် အလင်္ကာများ၏ အခန်းကဏ္ဍကိုလည်း မေ့လျော့ထားခဲ့ရပါမည်။ စာရေးရာတွင် အဖွဲ့အနွဲ့၊ အဆင်တန်ဆာ လိုအပ်ပါသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုဘာသာတန်းတွင် မြန်မာစကားပညာရှင် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဦးဖိုးစိန်၏ အလင်္ကာဖန်တီးပုံ၊ မြန်မာဘာသာစကားဆိုင်ရာ အမြင်များကို ပို့ချပါသည်။ တိုင်းခြားဘာသာစကားက အလင်္ကာအသုံးများကို ပို့ချသည့်အတွက် အလင်္ကာ၏ နက်နဲပုံများကို ကြိုးစားကျက်မှတ်ရပါသည်။ ဆရာသည် စာသင်ကြားပို့ချရာတွင် အေးဆေးစွာ လေသံပျော့ပျော့ဖြင့် ပို့ချပါသည်။ အနွေးထည်ပေါ်က တိုက်ပုံအင်္ကျီ အမြဲထပ်ဝတ်ထားပါသည်။ ကျွန်မတို့ ဆရာမဖြစ်ခါစ ဆရာစာလာသင်လျှင် တောင်ငူဆောင်အောက်ဆုံးထပ် သို့မဟုတ် အလယ်ထပ်တွင် နားနားနေနေ နေပြီးမှ တစ်ဆင့်ချင်း အပေါ်ထပ်သို့တက်ပါသည်။ တစ်ခါသော် တောင်ငူဆောင် အလယ်ထပ် T-108 တွင် ဆရာစာသင်ပါသည်။ ဆရာအချိန်ပြီးလျှင် ဆရာဦးထွန်းမြင့် (တက္ကသိုလ် မင်းမော်)၏ အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်ကျော်လွန်သွားသည်ကို ဆရာသတိမထားမိပါ။ ဆရာ ဦးထွန်းမြင့်က ကျွန်မအား စာရွက်တစ်ရွက်တွင် ရေးထားသောကဗျာတိုကို ဆရာအား သွားပေးရန်ပြောပါသည်။ ကျွန်မက ဆရာအား မပေးရပါ။ ဖတ်တော့ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ထိုကဗျာလေးကတော့ “မမောလျှင်သင်၊ မမောလျှင်မသင်နဲ့၊ ပြေလည်ရာပြေလည်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါကြောင်း” ဟူ၍ ရေးထားပါသည်။ ဆရာသည် တက္ကသိုလ်တောသားအမည်ဖြင့် ကဗျာများ အောင်နိုင်(တက္ကသိုလ်) အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတို၊ ပြဇာတ်၊ စာတမ်း၊ ရသများရေးခဲ့ပြီး ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် “ဝေဟင်စံမိတ်ဆွေများ” စာမူဖြင့် စာပေဗိမာန် (ကလေးစာပေ) ပထမဆု ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာသည် ကျွန်မတို့ ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတက်စဉ်က တောင်ငူဆောင်အပေါ်ဆုံးထပ်အထိ တက်ရောက်ကာ စာသင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ရာ အသက်ရလာမှ ကျန်းမာရေးပိုကောင်းလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယခုအခါမြန်မာစာအဖွဲ့ အချိန်ပြည့်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပြီး စာပေများကိုလည်း ရေးသားလျက်ရှိရာ ဆရာကြီးကျန်းမာပြီး စာပေအကျိုးများကို ပို၍ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေကြောင်း မေတ္တာပို့သလိုက်ပါသည်။

စာမျက်နှာ ၁၅ သို့ *

- မြန်မာစာပေတွင် အရေးနှင့် အနက်သည်လည်း အရေးကြီးသည့်ကဏ္ဍမှ ပါဝင်ပါသည်။ မြန်မာစာရေးထုံးဆိုင်ရာ သဘောတရားများကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း၊ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သင်ကြားပေးသည့်ဆရာကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးအောင်သောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ရေးထုံးကိစ္စများကို တစ်သမတ်တည်း စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံပြုခဲ့သူလည်းဖြစ်။
- ယခုအခါ စာဖတ်သူတို့ ရုပ်သံလိုင်း ဇာတ်လမ်းပုံပြင် နားထောင်ချင်ကဏ္ဍတွင် ဇာတ်၊ နိပါတ်လာ ပုံပြင်များအကြောင်း ဟောပြောသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီး ရေးသားခဲ့သည့် “မြန်မာပင့်ရစ်ခွဲထားဟန်” စာအုပ်သည် ရေးထုံးဆိုင်ရာ မြန်မာမှု အမွေအနှစ်ကို စူးစမ်းဖော်ထုတ်သည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်။

✽ စာမျက်နှာ ၁၄ မှ

ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်

ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတွင် ဘာသာဗေဒဘာသာရပ်ကို ပို့ချပေးသည့် ဆရာကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသည် ၁၉၆၈-၁၉၇၁ ခုနှစ်အထိ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ဘာသာဗေဒ၊ သဒ္ဒဗေဒဘာသာရပ်များ ဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိပြီး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်တက္ကသိုလ်မှ အမိမီးလ်ဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါသည်။ သူငယ်ချင်းကဗျာများကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ “သူငယ်ချင်းကဗျာစု(၄)”အထိထွက်ရှိခဲ့သည်။ မြန်မာစာဌာနအတွက် လက်ကိုင်ထားရမည့် ဘာသာဗေဒ၊ သဒ္ဒဗေဒစာအုပ်ကိုလည်း ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။ စာသင်ကြားပို့ချရာတွင် မေတ္တာအပြည့်ဖြင့်သင်ပါသည်။ သို့သော် စိတ်မရှည်ပါ။ တပည့်များကို သားသမီးလိုတစ်မျိုး၊ သူငယ်ချင်းကဲ့သို့တစ်ဖုံ ဆက်ဆံပါသည်။ ဆူစရာရှိလျှင်လည်း လူရှေ့မရှောင်ဆူလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်မတို့ကို ပို့ချသောအခါ တွဲဖက်ပါမောက္ခဘဝ အငြိမ်းစားယူပြီးချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာပြောလေ့ရှိသည့် စကားကတော့ “ငါ့မှာပါမောက္ခဖြစ်တာတောင် တွဲဖက်ပြီး ဖြစ်ရတယ်ဟယ်၊ အိကြာကွေးကျနေတာပဲ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဘာသာဗေဒသင်ကြားပို့ချချိန်တွင် အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရများ မေးလေ့ရှိပါသည်။ တပည့်များထံမှ အသံတိတ်နေလျှင် “အေး.....မြေပွေးကိုင်မလား၊ အင်္ဂလိပ်စကားပြောမလားဆို၊ မြေပွေးကိုင်မယ့်အဖွဲ့တွေ” ဟု ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်မတို့အားလုံး ပြုံးနေကြပါသည်။ ကျွန်မတို့ဘာသာတန်းတွင် ယောကျ်ားလေး ခြောက်ဦးသာရှိပြီး “ညည်း” ဟူသော နာမ်စားကို အသုံးပြုပြောလေ့ရှိပါသည်။

“ညည်းတို့တွေ ကားမောင်းလိုင်စင်ပြလို့မရဘူး၊ ကားတက်မောင်းပြရမယ်၊ အိမ်မှာ ဘွဲ့စာတိပျို့တိပြီး ဘာမှမတတ်ရင်အလကားပဲ။ ကားမောင်းလိုင်စင်ထုတ်ပြတာနဲ့ အတူတူပဲ” ဟု ပြောပြပါသည်။

ပါရဂူအကြိုတန်း ဒုတိယအကြိမ်မြောက်တွင် တက်ခဲ့သည့် တပည့်ဖြစ်သူ နိုင်ငံရပ်ခြားတစ်ခုတွင် ပညာတော်သင်သွားခဲ့ပြီး မိသားစုကို ခေတ္တအလည်ခေါ်သည်ကို ငါက “ဦးတိုင်အောက်မှာ စာကြည့်ခိုင်းတာ၊ သူက လရောင်အောက်မှာ ချစ်သူနဲ့ ချိန်းတွေ့နေလေရဲ့” ဟု ကရုဏာဖြင့် ပြောပါသည်။ ထိုတပည့်သည် ပါရဂူဘွဲ့ကို ရရှိပြီး နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် ဧည့်ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်ပါသည်။ (စကားချပ်)

ဆရာသည် ဘာသာဗေဒကို သင်သော်လည်း ကဗျာဆရာပီပီ တစ်ပါးသူအား ထိထိမိမိ ပြောတတ်သည့် ဉာဏ်ရည်ရှိသူဖြစ်ပါသည်။ ၂၀-၃-၂၀၀၅ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်ဆရာ နှစ်တစ်ရာပြည့်နှင့်အတူ သတိရတမ်းတစ်ပါးပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ နှစ်တစ်ရာပြည့်ကာလကို ဘယ်လိုပြောပြီး ကဗျာတွေစပ်နေမလဲဟု တွေးမိပါသည်။ ဆရာမြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝရောက်ရှိပြီး တက္ကသိုလ်ကြီးကို လွမ်းနေမည်ဟု ထင်မိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးတိမ်ကြည်

မြန်မာဘာသာစကားတွင် မွန်ကျောက်စာများသည်လည်း အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ မွန်ကျောက်စာကို တတိယနှစ်မှ မဟာဝိဇ္ဇာတန်းအထိ သင်ကြားရပြီးဖြစ်သော်လည်း လေ့လာသိရှိစရာများများစွာရှိပါသေးသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်းတွင် မွန်အက္ခရာသင်ခိုင်း၊ ရှေးမွန်၊ ခေတ်လယ်မွန်၊ မွန်ဝါကျဖွဲ့နည်း၊ အခြေခံဝါကျဖွဲ့နည်းတို့ကို ပို့ချပေးသည့် ဆရာကြီးမှာ ဆရာကြီး ဦးတိမ်ကြည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ပို့ချသည့်အခါ အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ပို့ချလေ့ရှိပြီး ရယ်ပြုံးခြင်း နည်းပါးပါသည်။ မကြာခဏ စာမေးလေ့ရှိပြီး စာမေး၍ရလျှင် ချီးကျူးလေ့ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်တန်းလုံးကို မေးသည့်အခါ ကျွန်မတို့က ရှေ့ဆုံးမှနေ၍ အသံကျယ်လောင်စွာဖြင့် မြေကြားခုံကြပါသည်။ သင်သမျှစာကို ခဏခဏ ပြန်မေးလေ့ရှိပါသည်။ ဆရာကြီးသည် မွန်ကျောက်စာများကိုသာ သင်ကြားပေးလာခဲ့သည့်အတွက် မွန်ကျောက်စာများကိုမြင်လျှင် ဆရာကြီး၏ မျက်နှာသွင်ပြင် ပေါ်လာပါတော့သည်။ ဆရာကြီးသည် မွန်ကျောက်စာ သုတေသနစာတမ်းအများအပြား ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ထားဝယ်စာတိဖြစ်ပြီး ဟင်္သာတကောလိပ် ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (လှိုင်နယ်မြေ) ကျောင်းအုပ်ကြီး တာဝန်များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မတို့အား မွန်ကျောက်စာ၊ မွန်ဘာသာစကား ပို့ချပြီး ပညာအမွေပေးခဲ့သည့် ဆရာကြီး ၁၃-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးမြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝရောက်ရှိနေမည်ကို ရည်မှန်းပြီး

ဆရာကြီး ဦးအောင်သောင်းနှင့် စာရေးသူအား တွေ့ရစဉ်။

လက်စုံမိုး၍ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဒေါက်တာခင်အေး

ကျွန်မတို့ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်းတက်စဉ် မြန်မာစာဌာန၏ ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးမှာ ဆရာကြီး ဒေါက်တာခင်အေးဖြစ်ပြီး ဆရာကြီးသည် စီမံရေးသမာက သင်ကြားရေးကိုလည်း တာဝန်ယူပါသည်။ ပါရဂူအကြိုတန်း စတက်တက်ချင်း ကိုယ်ရေးရာဇဝင် ဖိုင်ဖြည့်ရန်၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းရေးပြီးတင်ရန်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ဘာသာစကားလေ့လာမှုအကြောင်း စာမျက်နှာ ငါးမျက်နှာခန့် ရေးပြီးတင်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းရေးပြီး ဆရာထံ တင်ရပါသည်။ ထိုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ယူကြည့်ပြီး လက်မှတ်ပြန်ထိုးပေးပါသည်။ စာပို့ချလျှင်လည်း စာမေးလေ့ရှိပါသည်။ တပည့်များကို ပညာပြည့်ဝစေရန် အာသီသာရှိသည့် ဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ အမြဲပြောသည့်စကားမှာ “စာကို မရမချင်းဖတ်၊ မမှတ်မိလျှင် အထပ်ထပ်အခါခါဖတ်”ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသည် ကျွန်မတို့ကို တတိယနှစ်မှစ၍ ပို့ချသင်ကြားပေးခဲ့သည့် ဆရာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသည် မြန်မာစာပေကြီးပွားတိုးတက်ရေးအတွက် စွမ်းဆောင်နေသည့် စွမ်းဆောင်ရှင်တစ်ဦးအဖြစ် မှတ်ချက်ချမိပါသည်။ ဆရာရေးသားခဲ့သော စာအုပ် ၁၀၀ မြောက်မှာ “မင်းသုဝဏ်ဋီကာ”ဖြစ်ပြီး ဆရာသည် မြန်မာစာအဖွဲ့ အချိန်ပြည့်အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားသင်ရိုးညွှန်းတမ်းကော်မတီဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ဆရာသည် ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတွင် အတ္ထုဗေဒဘာသာရပ်ကို ပို့ချပေးပါသည်။ စာပေအဖွဲ့အစည်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ရသစာတမ်းများ၊ ဆောင်းပါးများ၊ စာအုပ်များ၊ သုတေသနစာတမ်းများ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ရေးသားနေဆဲလည်းဖြစ်ပါသည်။ စာပေဗိမာန်စာမူဆု၊ အမျိုးသားစာပေဆု၊ အမျိုးသားစာပေ တစ်သက်တာဆု၊ ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းစာပေဆု၊ ဆရာဝန်တင်ရွှေစာပေတစ်သက်တာဆု၊ ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းတစ်သက်တာဆု၊ သုတစွယ်စုံ တစ်သက်တာဆုများ ရရှိထားပါသည်။ ဆရာကျန်းမာသက်ရှည် စာများရေးနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်မာလေး

မြန်မာဘာသာစကားနယ်ပယ်တွင် မြန်မာကျောက်စာများ၏ အခန်းကဏ္ဍသည်လည်း အရေးကြီးလှပါသည်။ ပါရဂူဘွဲ့အကြိုသင်တန်းတွင် မြန်မာကျောက်စာပို့ချသင်ကြားပေးသည့် ဆရာမကြီးမှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်မာလေး (တက္ကသိုလ်ဝင်မာ) ဖြစ်ပါသည်။ အစဉ်အမြဲတက်ကြွလန်းဆန်းပြီး မှတ်ဉာဏ်အလွန်ကောင်းပါသည်။ ခေတ်မီစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး အမြဲပန်းပွင့်လေ့ရှိပါသည်။ မြန်မာကျောက်စာများကို ပုံအမှတ်နှင့်တကွ မှတ်မိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ လက်ရေးလှပြီး စနစ်ကျသည့် ဆရာမကြီးဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းအရာများကို ရက်စွဲများနှင့်တကွ မှတ်မိနေပါသည်။ ကျွန်မ၏အဒေါ်(ဆရာမ၏ သူငယ်ချင်း) ကွယ်လွန်ခဲ့

သည့်ရက်ရောက်တိုင်း ဖုန်းဖြင့် သတိရကြောင်း အမြဲပြောလေ့ရှိပါသည်။ ယခုအခါဆရာမကြီးသည် အသက် ၈၆ နှစ်ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းအရာများကို အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ သိရှိသူလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးထွန်းမြင့် မကွယ်လွန်မီက “မာလေးက အင်တာနက်ထက် မြန်တယ်။ အင်တာနက်က ဦးပျက်ရင် ကြာတယ်။ မာလေးက ပိုမြန်တယ်” ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါသည်။

ဆရာမကြီး၏ မဟာဝိဇ္ဇာကျမ်း “မြန်မာဆွေမျိုးစပ်ဝေါဟာရများ”ကို စာပေဗိမာန်၏ ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်အဖြစ် ၁၉၇၇ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ကျောက်စာ၊ မင်စာ၊ ပျို့ကဗျာ အကိုးအထောက်များနှင့် ကြံဆထားသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပြီး ဘာသာဗေဒ၊ သဒ္ဒဗေဒအမြင်ဖြင့် သုံးသပ်ထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်က စိတ်ကူးချိုချိုစာပေမှ ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။ မြန်မာစာပေအတွက် အဖိုးတန်စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာစွာဖြင့် စာပေအကျိုးများ ရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေရန် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှစ်တစ်ရာပြည့်နှင့်အတူ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်စန်း

မင်စာများသည် မြန်မာဘာသာစကားအတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အကျိုးပြုပါသည်။ ဘုရား၊ ပုထိုး၊ နံရံများတွင် ကြာရှည်ခံမင်ဖြင့် ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ပြီး ပုဂံဘုရားများတွင် လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ပါရဂူအကြိုတန်းတွင် သင်ကြားပို့ချပေးသည့် ဆရာမကြီးမှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်စန်းဖြစ်ပါသည်။ မင်စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာတမ်းရေးစေခြင်း၊ မသိသည်များကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပို့ချခြင်းများကိုပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် မင်စာကို ပို၍စိတ်ဝင်စားစေပါသည်။ ကျွန်မတို့ တတိယနှစ်တွင် နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်ကို ပို့ချပေးခဲ့ပြီး သွက်လက်တက်ကြွကာ ဘာသာရပ်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးလာစေရန် ပို့ချခဲ့ပါသည်။ ဆရာမကြီးသည် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးဖြင့် အငြိမ်းစားယူကာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပါရဂူအကြိုသင်တန်းတွင် ပို့ချခြင်း၊ ပါရဂူကျမ်းများ ကြီးကြပ်ခြင်းတို့ကို တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ပါရဂူအကြိုတန်း “မင်စာ” ဘာသာရပ်အတွက် ပညာအမွေပေးခဲ့သည့် ဆရာမကြီး ကောင်းရာသုဂတိရောက်ပါစေကြောင်းနှင့် ကျေးဇူးတရားများကို အစဉ်အောက်မေ့သတိရလျက်ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာအောင်မြင့်ဦး

ပါရဂူအကြိုတန်းဘာသာတွင် အရေးအသားစနစ်၊ သုတေသနလက်စွဲ၊ လူမှုဘာသာဗေဒဘာသာရပ်များကို ပို့ချပေးသည့်ဆရာကြီးမှာ မြန်မာစာဌာနရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ ပထမဦးဆုံး ပါရဂူဘွဲ့ရရှိခဲ့သူ ဒေါက်တာအောင်မြင့်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ပါရဂူဘွဲ့ကြိုတန်းကို တက်ရောက်ခဲ့ပြီး သုတေသနပြုလုပ်ကာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဒေါက်တာအောင်မြင့်ဦး

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

- ❖ အမည်ရင်း - ဒေါ်စုစုခိုင်
- ❖ မိဘအမည် - ဦးထွန်းရီ (တက္ကသိုလ် မြတ်ခိုင်)၊ အမိ ဒေါ်မြင့်မြင့်တို့မှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။
- ❖ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (ဂုဏ်ထူး)၊ မဟာဝိဇ္ဇာ ပါရဂူဘွဲ့များ ရရှိသည်။
- ❖ ရန်ကုန်ပညာရေးတက္ကသိုလ်မှ ပညာရေးဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိသည်။
- ❖ တက္ကသိုလ်ဆရာမအဖြစ် နှစ် ၃၀ ကျော် တာဝန်ထမ်းပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းတက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန ပါမောက္ခအဖြစ်မှ နှစ်ပြည့်အငြိမ်းစားယူသည်။
- ❖ နိုင်ငံတော်အဆင့် ဆောင်းပါးပြိုင်ပွဲများတွင် ၂၀၀၃ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ဆရာများနေ့ ဒုတိယဆု၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် မြန်မာအမျိုးသမီးများနေ့ ပထမဆု၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ်တို့တွင် မြန်မာအမျိုးသမီးများနေ့ ဆောင်းပါးပြိုင်ပွဲ အထူးဆုရရှိခဲ့ပါသည်။

ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် လူမှုဘာသာဗေဒမိတ်ဆက်၊ ဘာသာစကားသုတေသနစာအုပ်များမှာ မြန်မာစာကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက် များစွာအထောက်အကူပြုပါသည်။ ကျွန်မနှင့်တတိယနှစ်မှ မဟာဝိဇ္ဇာတန်းအထိ အတန်းအတူတက်ခဲ့ရသည့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်မ ပါရဂူအကြိုတန်းတက်သောအခါ ကျွန်မ၏ ဆရာဖြစ်လာပါသည်။ ဆရာသည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ဘာသာစကားသုတေသနစာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာ၏ သင်ကြားပို့ချမှုကြောင့် သုတေသနဆိုင်ရာများ၊ လူမှုဘာသာဗေဒအကြောင်းအရာများကို ပို၍ဆည်းပူးနိုင်ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာသည် စာများ အစဉ်တစိုက် ရေးသားနေသူဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာစာဌာနမှ လူမှုဘာသာဗေဒကို စိတ်ဝင်စားသူများ ပေါ်ထွက်လာစေရန် လမ်းခင်းပေးသည့် ပွဲကိုင်ရှင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးမှ မကြာသေးမီအချိန်က သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူခဲ့ပါသည်။ မျိုးဆက်သစ် မြန်မာစာ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအတွက် ဘာသာ၊ စာပေအမွေများ ဆက်လက်ပြီး လက်ဆင့်ကမ်းပေးနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

၂၀၀၁-၂၀၀၂ ခုနှစ် ပါရဂူဘွဲ့အကြို(စာပေ)သင်တန်းတွင် ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ဌေး၊ ဆရာကြီး ဒေါက်တာခင်အေး၊ ဆရာကြီး ဦးတင်ရွှေ၊ ဆရာကြီး ဦးဝင်းမွန်၊ ဆရာကြီး ဦးဟန်ဝမ်၊ ဆရာကြီး ဦးသန်းထွန်း၊ ဆရာကြီး ဦးသောင်းညို၊ ဆရာမကြီး ဒေါက်တာဒေါ်ပု၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မေနှံ့၊ ဆရာမကြီး ဒေါက်တာခင်ဆွေမြင့်၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်ထွေးတို့ ပို့ချခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ပါရဂူဘွဲ့ရရှိပြီးသော်လည်း လေ့လာစရာ၊ သိမှတ်စရာများစွာ ကျန်ရှိပါသေးသည်။ ပါရဂူဘွဲ့ရရှိရန်အတွက် စေတနာ၊ မေတ္တာအပြည့်ဖြင့် ပို့ချပေးခဲ့ကြသည့် ဆရာကြီး ဆရာမကြီးများ၊ ပါရဂူကျမ်းကို ကြီးကြပ်ပေးသည့် ဆရာကြီး ဆရာမကြီးများ၏ ကျေးဇူးတရားကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်တစ်ရာပြည့်နှင့်အတူ ထာဝရသတိရအောက်မေ့နေမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးကတော့ ကံကောင်းရပ်ဝန်းမှာ ထာဝရလန်းဆန်းနေမည်သာဖြစ်ပြီး အသစ်အသစ်သောမျိုးဆက်သစ်များကို ကြိုဆိုနေမည်မှာ ဧကန်မလွဲပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကံကောင်းရပ်ဝန်းမှ ကျွန်မ၏ ဆရာများကို ဤစာရဖြင့် ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ။